

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2009.79

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM 4

Beschikking van 7 juli 2009 zoals bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met nummer 79.2009 van:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Ontstaan en loop van de procedure

Bij brief ingekomen op 6 februari 2009 heeft klager een klacht ingediend tegen beklagde, hierna: de gerechtsdeurwaarder.

Bij aangehechte brief met bijlagen ingekomen op 9 maart 2009 heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd.

De klacht is behandeld ter openbare terechtzitting van 26 mei 2009 in aanwezigheid van de gerechtsdeurwaarder. Klager heeft bij brief met producties ingekomen op 25 mei 2009 meegedeeld niet in staat te zijn om te verschijnen.

Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 7 juli 2009.

1. De feiten

a) Ten gunste van klager is op 17 december 2008 een vonnis gewezen. De advocaat van klager, [], heeft op 19 december 2008 aan de gerechtsdeurwaarder de opdracht gegeven dit vonnis te executeren. Bij het vonnis is de ex-werkgeefster van klager onder meer veroordeeld tot betaling van € 519,77, vakantiegeld, de financiële waarde van de opgebouwde vakantiedagen en tot afgifte van de jaaropgaaf staande dienstverband op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 100,00 per dag zolang aan deze laatste veroordeling niet is voldaan.

b) Op 23 december 2008 is het vonnis betekend aan een medewerker van de werkgeefster. Deze heeft de gerechtsdeurwaarder een faxkopie getoond van de jaaropgaaf van 2008 die reeds aan de advocaat van klager was toegestuurd.

c) Op 5 januari 2009 heeft de advocaat van klager onder meer aan de gerechtsdeurwaarder verzocht om de werkgeefster verbeurte van een dwangsom aan te zeggen

omdat de originele stukken nog immer niet waren afgegeven. Voorts heeft hij opdracht gegeven beslag te leggen op alle goederen van de werkgeefster.

d) Op 22 januari 2009 heeft de gerechtsdeurwaarder executoriaal derdenbeslag gelegd alleen op een bankrekening van de werkgeefster en niet op roerende goederen.

2. De klacht

Klager verwijt de gerechtsdeurwaarder - verkort samengevat- dat hij het vonnis niet voortvarend genoeg ten uitvoer heeft gelegd en opdrachten niet heeft opgevolgd. Klager heeft problemen (door het niet doen van aangifte over 2007) met de belastingdienst, die hem een aanslag 2007 wil opleggen. De jaaropgaven over 2007 en 2008 zijn nog steeds niet verstrekt en de gerechtsdeurwaarder heeft pas op eind januari 2009 beslag gelegd. Een eerder vonnis uit 2008 tegen deze werkgeefster is door de gerechtsdeurwaarder ook niet snel geëxecuteerd. Er is toen wel beslag op een bankrekening gelegd, maar de gerechtsdeurwaarder moest na een maand alsnog overgaan tot beslag roerende zaken. De waardevolle spullen waren toen al verwijderd. Uiteindelijk heeft de werkgeefster het verschuldigde een dag voor de geplande datum van de openbare verkoop betaald. Nu is het bedrag waartoe de werkgeefster is veroordeeld echter hoger. Vandaar dat klager en zijn advocaat de gerechtsdeurwaarder hebben verzocht ook in deze zaak over te gaan tot beslag roerende zaken. De gerechtsdeurwaarder heeft op dit verzoek echter niet gereageerd.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

3.1 De gerechtsdeurwaarder heeft aangevoerd dat met de advocaat van klager regelmatig schriftelijk als telefonisch contact heeft plaatsgevonden en overleg is gevoerd. De advocaat heeft de kopie van de jaaropgaaf per fax ontvangen. Het is echter de vraag of afgifte van een originele jaaropgaaf wel nodig is. De gerechtsdeurwaarder heeft daarover contact gehad met een medewerker van de belastingdienst. Die heeft meegedeeld dat voor aangifte de originele jaaropgaaf niet is vereist. In het onderhavige geval volstaat de fax dus ook. Alleen indien bij de belastingdienst het vermoeden bestaat dat er is geknoeid met de kopie, wordt wel gevraagd om het origineel.

3.2 Op 23 januari 2009 heeft de advocaat geïnformeerd naar de stand van zaken. Hij heeft verzocht om meteen over te gaan tot beslag op de inboedel, indien het beslag onder de bank niets zou opleveren. Dit laatste beslag heeft echter doel getroffen. Op 3 februari 2009 is € 400,00 ontvangen en € 455,00 op 19 februari 2009. Hiervan is € 400,00 en € 119,77 afgedragen.

3.3 Het oudere vonnis uit 2008 dat klager nog heeft vermeld, is destijds ook in goed overleg met de advocaat geëxecuteerd.

4. De beoordeling van de klacht

4.1. Ingevolge artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet zijn gerechtsdeurwaarders en kandidaat-gerechtsdeurwaarders onderworpen aan tuchtspraak ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met die wet of in strijd met hetgeen een behoorlijk gerechtsdeurwaarder betaamt. Ter beoordeling staat of de handelwijze van de gerechtsdeurwaarder een tuchtrechtelijk verwijtbare gedraging in de zin van dit artikel oplevert.

4.2 Daarvan is sprake. Naar het oordeel van de Kamer heeft de gerechtsdeurwaarder de opdracht niet juist uitgevoerd. Het exploit van beslaglegging is onvolledig; de gerechtsdeurwaarder heeft ter zitting erkend dat in het exploit van beslaglegging van 22 januari 2009 ten onrechte het vakantiegeld en de financiële waarde van de opgebouwde vakantiedagen, tot de betaling waarvan de debitrice wel is veroordeeld, niet zijn opgenomen. Er is geen beslag roerende zaken gelegd, terwijl daartoe wel opdracht is gegeven en de gerechtsdeurwaarder heeft evenmin verbeurte van de dwangsom aangezegd, kennelijk omdat hij dat niet nodig vond. Niet gebleken is dat de opdrachtgever ermee heeft ingestemd dat afgifte van de originele jaaropgave niet langer nodig was, zoals de gerechtsdeurwaarder heeft gesteld. Het is niet aan de gerechtsdeurwaarder om te beslissen dat een originele jaaropgave niet nodig is, hij heeft te doen wat hem is opgedragen en dat was afgifte van het origineel bewerkstelligen.

4.3 De Kamer acht de klacht gegrond en ziet gelet op de ernst van de verweten gedraging aanleiding tot oplegging van na te noemen maatregel.

BESLISSING

De Kamer voor gerechtsdeurwaarders:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan de gerechtsdeurwaarder de maatregel van berisping op.

Aldus gegeven door mr. C.M. Berkhout, voorzitter, mr. J.H. Dubois en mr. A.C.J.J.M. Seuren (plaatsvervangend) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 7 juli 2009 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.